

[Finansministeren.]

eller hvad der nu er tale om. Den bedste løsning er at opkræve skat ved kilden, og det glæder mig, der er så stor enighed om, at der i hvert fald på dette punkt er god brug for at beskatte indeværende års indtægt i stedet for at beskatte foregående års indtægt. Det er også en løsning, der vil klare alle problemerne heromkring. Der kan udformes andre løsninger, der alle er behæftede med betydelige ulemper. Det er en af årsagerne til, at de ikke er medtaget i lovforslaget, idet jeg gerne ønsker i udvalget at redegøre for de forskellige løsninger, der kan stilles op, og fordelene og ulemperne ved dem; så kan vi forhåbentlig i fordragelighed foretage en vurdering af disse ting. Jeg håber også, vi kan nå til et resultat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hans R. Knudsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om indløsning af visse sparebeviser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 33, fremsættelsen i tidenden sp. 32).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Holger Eriksen: Efter lovforslaget udvides kredsen af dem, der kan få indløst deres sparebeviser, ganske betydeligt. Jeg skal ikke foretage den samme oprensning af de forskellige kategorier, som findes i lovforslaget, men nøjes med at anbefale det til vedtagelse.

Thorkil Kristensen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Bøgh, er forhindret i at være til stede, skal jeg

i hans sted gøre ganske enkelte bemærkninger til det foreliggende lovforslag. Det, som her foreslås, er jo den tredje udvidelse af den kreds af personer, der ekstraordinært kan få deres sparebeviser indløst. Den samling af kriterier, man har fået for disse personer, er efterhånden blevet noget blandet, og det kan måske diskuteres, hvor grænsen bør være, hvis man overhovedet skal foretage denne gradvise indløsning af sparebeviser før tiden. Jeg synes, det vil være rimeligt at se nærmere på denne samling af kategorier i et udvalg, før man tager endelig stilling til lovforslaget.

Fanger: Det foreliggende lovforslag er en udløber af kriselovene af 1955. Dengang blev der jo blandt andre love vedtaget en lov om tekstilafgifter, den såkaldte tøjskat. For at undgå, at tøjskatten kom til at påvirke pristallet, fandt den højtærede finansminister på en genial idé: at udstede de såkaldte sparebeviser til et lignende beløb, som afgifterne på tekstilvarer ville andrage, således at denne afgift ikke kom til at påvirke pristallet. Vi fik så i to år udleveret sparebeviser. Men efter trekantregeringens dannelse fandt andre overgeniale på, at tøjskatten skulle fortsætte, men sparebeviserne skulle bortfalde, og fremtidig skulle tøjskatten ikke indregnes i pristallet. Hokus pokus væk! Mon det var retsforbundet, der fandt på den overgeniale idé?

Sparebeviserne for de to år skulle indløses successivt i løbet af 10 år, begyndende i 1962. Den undtagelse var der dog, at hvis man døde, fik man sine sparebeviser indløst; så havde man måske også særlig brug for nyt tøj. Kredsen af dem, der har hjemmel til at få sparebeviserne indløst, er senere udvidet til de 65-årige, folkepensionister m. fl., som man nu altså mener trænger mere til tøj end f. eks. børnerige familier. Nu foreslår man ved det foreliggende lovforslag, at kredsen udvides med alle dem, der betaler under 300 kr. i statsskat.

Den højtærede finansminister ønsker altså at være en slags julemand, og for vor skyld gerne. Vi har ikke været medvirkende til tøjskatten og dens følgesvend sparebeviserne. Mange har aldrig regnet disse sparebeviser for rigtige penge; de skulle jo heller ikke regnes med som indkomst eller som